

jo for saa vidt har fuldstændig fri Hænder. Vi have henvist det til Undersøgelse for, om Ministeren mulig kunde komme til Klarhed over, om denne Mand virkelig har faaet sin Skade ved Gymnastikken, thi saa er der ingen Tvivl om, at han maa have sin Pension. Jeg skal hermed anbefale disse tvende Andragender til den ærede Ministers Velvillie og til det høje Ting. Det er alt, hvad jeg foreløbig har at bemærke, der er, som sagt, nogle Ændringer, som de ærede Forslagsstillere nu nærmere ville motivere.

Bluhme: Jeg har tilladt mig at stille en Ændring uden for Betænkningen til Betænkningens Nr. 44 angaaende et Andragende fra en Ejendomsbesidder i Esbjerg, som her har faaet sin Jord eksproprieret i Anledning af Jernbanestationens Udvidelse i Esbjerg. Han ejede 4 Parceller ud til den Gade, der løb langs med den gamle Jernbanestation. De havde en meget væsentlig Værdi og kunde forudsættes at ville stige betydeligt, efterhaanden som Byen bebyggedes. Da der saa skulde afstaas Jord til Banestationen, var det nødvendigt at tage et betydeligt Stykke af hans Areal. Hans Navn er Svensgaard. Ved at tage dette Stykke Jord, som Banen behøvede, blev der kun et smalt Stykke tilbage, hvis Værdi var forsvindende, og man tilbød ham derfor at ekspropriere det hele. Og det svarede han ja til. De 4 Parcellers Areal var 4,000 Kv.-Alen, og han fik 9,000 Kr. derfor, altsaa lidt over 2 Kr. pr. Kv.-Alen. Dette var en alt for tarvelig Godtgørelse, idet han selv havde givet over 16,000 Kr. for Jorden for ca. 5 Aar siden. Og det var saa meget mærkeligere, som man gav den dobbelte Pris for Parceller paa begge Sider af hans Ejendom, Parceller, som ikke i fjerneste Maade havde eller havde Udsigt til at faa større Værdi end hans. Han gik da til Overtaksation, og der anerkendte man ogsaa i Virkeligheden Berettigelsen af hans Klage, idet han fik omtrent det dobbelte tilkendt. I Stedet for 9,000 Kr. fik han omtrent 16,000 Kr. Men Manden mener og flere med ham rundt om i Danmark, at hvorvel det kan være nødvendigt, at Stat eller Kommunen faar Ret til at ekspropriere Ejendomme, saa har enhver Besidder, der bliver berøvet sin Ejendom, i Kraft af Grundloven Ret til at faa fuld Erstatning. Det er en Selvfølge, at naar en Mand har købt Jord for en 5—6 Aar siden, har han haft et betydeligt Rentetab, som han har underkastet sig i Tillid til, at efterhaanden

som Konjunkturerne forbedrede sig, vilde Tabet kunne indvindes. Nu bliver Jorden eksproprieret i Statsøjemed, men man giver ham ikke den Sum, han har købt for, og tager heller ikke Hensyn til det Rentetab, han har haft. Det nægter man ham, og jeg kan ikke se rettere, end at det er i Strid med den Ret, enhver Mand i Landet har. Manden har et Par Gange indsendt Andragende her til Rigsdagen. Først har han et Par Gange søgt Ministeriet uden Held, idet nemlig i Kraft af Ekspropriationsloven Overtaksationens Kendelse er endelig. Dog, selv om nu Loven siger, at han ikke kan faa noget mere, forekommer det mig dog, Billighed taler for, at han faar fuld Erstatning, og det saa meget mere, som Grundloven byder det. Efter de af ham indsendte Opgørelser til Ministeriet og Rigsdagen, vil han lide et direkte Tab af mindst 5,000 Kr., hvad han her ønsker erstattet.

Disse Andragender til Finansudvalget maa siges at være en meget smuk Ordning. Jeg ved ikke, om man har noget lignende i andre konstitutionelle Lande — jeg tror det knap — at Befolkningen siger: Regeringen nægter os det, men saa gaa vi til Folketinget. Vi kræve det ikke der som vor Ret, men forlange kun, at der tages et Billighedshensyn. Det synes mig at være af stor Værdi baade for Regering og Rigsdag, at der er indført denne Praksis. Saa længe vi stod i skarp Opposition over for Regeringen, var der noget pinligt i at anmode denne Regering, der stod fjendtlig over for Flertallet her i Salen, om igen at tage Andragender op, og det var det, hvad enten den sagde ja eller nej. Men over for en Regering, der har fuld Tillid i Folketinget eller Rigsdagen, kan jeg gerne sige, er det en stor Behagelighed, at Regeringen paa den ene Side strengt holder paa sin Ret for ikke at skabe Præcedenser ved at tage for mange Billighedshensyn, men at Folkerepræsentanterne paa den anden Side kunne tage alle mulige Billighedshensyn. Selv om ogsaa Statskassen bliver aareladt for nogle Tusinde Kroner mere end strengt nødvendigt, synes det mig dog at være en saa heldig og smuk Fremgangsmaade, at jeg for mit Vedkommende vilde sætte Pris paa, om vore Repræsentanter i Finansudvalget ikke vare alt for vanskelige og knebne med at tage Billighedshensyn. Kan et saadant Billighedshensyn ikke tages her paa Grund af Ekspropriationsloven, kunde jeg ønske det Spørgsmaal draget frem, hvorvidt denne Lov eller andre i Virkeligheden